

INFORMAČNÉ OKIENKO

SPRAVODAJ

február 2010

Bohoslužby			
3.2.	str	18:00	Biblická hodina – Kopčok - (Voľná téma)
7.2.	ne	9:00	Csanda, Baláž - VP
		16:00	Stretnutie sestier
		18:00	Čičel
10.2.	str	18:00	Biblická hodina – Baláž - (Príslovia)
14.2.	ne	9:00	Benka, Baláž
		16:00	Výročné zborové zhromaždenie
17.2.	str	18:00	Biblická hodina – Pribula - (Voľná téma)
21.2.	ne	9:00	Praženica, Čičel
		18:00	Pribula
24.2.	str	18:00	Biblická hodina – Baláž - (Príslovia)
28.2.	ne	9:00	M. Kráľ, Baláž

Kazateľ služobne		
1.-2.2.		Vzdelávanie kazateľov: O správcovstve
2.2.		Stretnutie kazateľov a farárov BA, Konventná ul.
9.2.	10:00	Redakčná rada Rozsievачa, Súľovská 2
12.2.	10:00	Stretnutie pastorov BA, Blumentálska ul.

Kazateľ zboru: Mgr. Stanislav Baláž	
Kancelária	Domov
Nákovná 34, 821 06 Bratislava 214 mobil: 0907 536 635 e-mail: biskupice@baptist.sk	Bebravská 24, 821 07 Bratislava 214 tel: 02/4552 5734 – mobil: 0907 536 635 e-mail: stabado@yahoo.com

Informačný mesačník Bratskej jednoty baptistov
Cirkevný zbor Bratislava 2 – Podunajské Biskupice

Nepredajné

Verš pre zbor na rok 2010

*Nauč ma plniť tvoju vôľu, ved' ty si môj Boh. Kiež ma tvoj
dobrý duch vedie po rovnej zemi.*

Žalm 143, 10

Najdôležitejšie stále mat' za najdôležitejšie

G. Sweeting, bývalý prezident Moody Bible Institute, zvykol často zdôrazňovať: „Najdôležitejšie je najdôležitejšie stále mat' za najdôležitejšie.“ Čo je najdôležitejšie pre nás ľudí, ktorí sme Božími spolupracovníkmi, Božím vlastníctvom, Božou roľou? Je veľmi prirodzené a logické si klásť túto otázku. Preto nás neprekvapuje, že uprostred množstva pravidiel, ktoré Izrael mal, sa zákonník pokúšajúc pýta Pána Ježiša: „Učiteľ, ktoré je najväčšie prikázanie v zákone?“ A Pán Ježiš nielen priamo odpovedá na túto otázku, (čo zrejme zákonník nečakal,) ale dokonca hovorí, že toto je základ všetkého, čo v SZ je - teda nielen zákona, ale aj prorokov. Súčasne to jediné nové prikázanie, ktoré nám Pán Ježiš dal obsahuje prehĺbenie práve tohto starozákonného prikázania. My všetci vieme, čo Pán Ježiš odpovedal a aké nové prikázanie nám zanechal. A zrejme aj vieme prečo tak odpovedal - lebo nielenže LÁSKA prirodzene naplňa zákon, nielen preto, že podľa lásky budú poznať Jeho učeníkov, ale aj preto, že tam kde pominú aj tie najvzácnejšie veci stále zostane najväčšia LÁSKA, ale hlavne preto, lebo BOH JE LÁSKA. A to má dôsledky - láska je z Boha a každý, kto miluje narodil sa z Boha a pozná Boha a ten, kto nemiluje nepozná Boha (1J 4, 7-8).

Božia láska je láska, ktorá je trpezlivá, láska, ktorá je vľúdna, alebo dobrotivá, láska, ktorá nedrží záznam zlého o druhých, ktorá všetko znesie, všetko verí, všetkého sa nadeje, všetko nesie trpezlivo (1K 13).

Keď sme v minulom roku robili prieskum o stave nášho zboru najsilnejšou z ôsmich vlastností boli láskyplné vzťahy. Boli by sme radi keby naša láska nebola prejavovaná len voči tým, ktorých dlhodobo poznáme a sme ich blízkymi priateľmi, ale aj voči tým, ktorí sú osamotení, ktorí tu v Bratislave nemajú svoju fyzickú rodinu, ktorých zatiaľ tak dobre nepoznáme, ktorí nás možno nemajú kde pozvať na oplátku. Preto projekt pohostinnosti je veľmi dôležitý a ďakujem všetkým, ktorí ho pripravili a tiež tým, ktorí sa do neho zapojili. Samozrejme to nechce oslabiť našu schopnosť pozývať pravidelne aj mimo tohto zoznamu, zvlášť tých ľudí, ktorí do nášho spoločenstva začali chodiť len nedávno. Niekedy sa musím hanbiť za to, že niekto medzi nás chodí aj pol roka a je len minimum ľudí, ktorí sa o neho zaujali. Som veľmi vďačný za tých, ktorých láska ide až k bezdomovcom, ktorí verne varia polievky, kupujú si Nota bene, vedia kúpiť nejakú potravinu pre človeka, ktorý je v núdzi.

Niekedy však akoby máme viac milosti a lásky pre tých, ktorí sú okolo, ako pre tých, ktorí sú najbližší - pre naše deti, rodičov a predovšetkým manželského partnera. (D. Jones) Učme sa aj v tomto mesiaci ako trpezlivá láska dokáže nádherne reagovať na zlé, napäté, boľavé situácie, ako ich tlmí, lieči, premieňa. Je to náhoda, že ten text z 1. Korint'anom 13 o tom aká láska je začína, ale aj končí trpezlivosťou? Učme sa dobrotivej láske, ktorá vo svojej kreativite vytvára niečo, čo vzťah posúva vpred, čo naplní banku lásky tých, s ktorými sme každý deň.

Poznávajme viac aj v tomto mesiaci nášho Pána ako toho, ktorý bezhranične miluje a dal a dáva seba za nás. Vráťme sa späť k prvej láske, ktorej charakteristikou bolo, že sme zabúdali na seba, lebo sme nedokázali nič iné ako myslieť na toho druhého. A prosím buďme v našej láske veľmi, veľmi, veľmi praktickí. Nielen považujme najdôležitejšie za najdôležitejšie ale aj konajme to, čo je najdôležitejšie.

T. Kriška

Náš sviatok

Každý rok v prvú februárovú nedeľu si viac ako stamiliónová duchovná rodina pripomína Medzinárodný Deň baptistov. Pri tejto príležitosti uverejňujeme úryvok z práce kazateľa P. Kondača Naša baptistická identita, ktorú napísal pre Teologickú komisiu BJB.

Naša zvestovateľská služba je výsostne aktuálna. Svet sa odvracia od Boha a jeho hodnôt. Dnešný človek je menej zvedavý na slová o vieroučných

Ako sa modlíme

Curt Westman, známy nórsky kolportér náboženskej literatúry, autor biblických úvah, vo vysielaní Slovenského evanjelického strediska vyslovil takéto odporúčanie: „*Nemodli sa za to, čo vyhovuje tvojim možnostiam. Modli sa, aby t'a Pán Boh vystrojil pre splnenie úlohy, ktorú ti dáva. Vtedy sa tvoja slabosť zmení na silu a Pán Boh ju použije aj pre tvoje dobro*“.

Túto myšlienku doplnil vlastnou skúsenosťou, ktorá sa stala pri prenášaní Biblií do Číny.

Na hranici ma viackrát chytili, možno aj preto sa ma zmocnil strach, keď mi oznámili, že znova pôjdem do tejto krajiny. „Pôjdete traja a tentoraz inou, kratšou cestou,“ oznámil vedúci skupiny. Mali sme cestovať loďou po rieke do vnútrozemia a tam sú colné prehliadky zriedkavé. Vykonáva ich iba jeden colník. Keď sme vošli do prístavnej haly, namiesto spomínaného colníka stálo pred nami okolo štyridsať uniformovaných colníkov. Čakali na nás. Moje obavy sa zväčšovali. Mal som totiž dva veľké kufre Biblií. Všetci videli môj strach. Nezahnalo ho ani hlboké dýchanie. Povzdychol som si: „Bože, nemal si poslať takého ustráchaného človeka. Teraz všetko zničím“. Nastala úľava, ale keď som zdvihol kufre, znova ma pochytilo trasenie. A vtedy sa to stalo. Najvyššie postavený colník ráznym krokom vykročil rovno ku mne. Pozrel sa mi do očí, zdvihol väčší kufor, potiahol ho a vzal aj ten druhý. A mne ustráchanému hovorí: „Je to pre teba ťažké, starký!“ Colníci sa rozostúpili a ich šéf preniesol dva plné kufre Biblií.

Moje malé a ustráchané možnosti premenil Pán Boh na dôkaz, že v Jeho rukách je všetko možné.

Naši jubilanti

4.2. Bognár Tibor
12.2. Praženica Ján
21.2. Pavlišová Mária

Tí, čo sa spoliehajú na Hospodina, sú ako vrch Sion: nepohne sa, trvá naveky.

Žalm 125, 1

Počúvajte a budete žiť (Iz 55,3)

Táto úvaha dopĺňa príspevok Návrat k rozhovoru - o znovu-zrození a viere v Pána Ježiša Krista, uverejnený v januárovom SPRAVODAJI. Sústreďme sa na VIERU a vzťah ľudí hľadajúcich spasenie k nej.

V celom Písme sa spása a večné blaho spája s vierou. Ona neprichádza sama od seba, ustavičným rozmyšľaním a uvažovaním, pričom sa nevenuje pozornosť tomu, čo Pán Boh hovorí. To je chybná cesta, po nej viera neprichádza. Ani vtedy, keď očakávame Ducha Svätého a nepomáha ani prikazovanie srdcu, aby verilo. Viera je z počúvania (R 10,17). Zastavme sa a načúvajme Božej reči. Berme vážne Jeho slová a spoľahnime sa, že bez ohľadu na to, či si to, ak dokážeme prijať Božie svedectvo o Božom Synovi vierou srdca, vtedy budeme mať aj Spasiteľa. Takto, skrze vieru, sa uskutočňuje spasenie. Boh nám dáva slovo a my ho prijímame. V tej chvíli dostávame všetko, čo to slovo obsahuje a zasľubuje.

V tejto súvislosti je dobrým príkladom príbeh kráľovského úradníka zo štvrtej kapitoly Jánovho evanjelia. Jeho syn je na prahu smrti. Otec ide za Ježišom s prosbou, aby prišiel uzdraviť jeho syna. Ale Ježiš najprv karhá neveru: „Keby ste nevideli zázraky a znamenia, neverili by ste“. Napriek tomu kráľovský úradník svoju žiadosť opakuje, ale Kristus s ním nejde. Z jeho úst však zaznievajú zvláštne slová: „Chod', tvoj syn žije“. A otec týmto slovám uveril a vydal sa na cestu domov. Na druhý deň sa stretol s odkazom: „Tvoje dieťa žije“. Keď sa spýtal na hodinu, v ktorej sa synovi uľavilo, dozvedel sa, že práve vo chvíli, keď Pán Ježiš vyslovil slovo uzdravenia a v čase, v ktorom otec prijal toto slovo vierou.

Je nadmieru dôležité vpísať si Božie slovo hlboko do srdca. V nejednom prípade je nepochopiteľné, ako mnohým ľuďom spôsobuje dlhé, mučivé zápasy, ak sa majú odpútať od svojich pocitov a pochopiť tajomstvo, že musíme začať počúvaním a prijatím slova Kristovho a spoliehaním sa naň. Po celý čas túžime pocítiť niečo v srdci alebo prežiť zmyslový zážitok prv, ako sme uverili. Ale také niečo sa stane iba vtedy, keď vierou prijmem slovo.

(Spracované z materiálov Luthersk Litteratur Mission Vännäs. Švédsko)

pravdách, viac na praktické výsledky. Túto skutočnosť si viac menej uvedomujeme všetci. Možno nie rovnako a naliehavo. Ale tu je skrytá oprávnenosť našej existencie vo svete, ktorý sa veľmi vzdialil obrazu, aký poskytoval pri štarte našej misie v minulých storočiach.

Prapôvodné misijné poslanie baptistov nestráca na svojej dôležitosti. Práve alarmujúci morálny úpadok terajšej spoločnosti volá po razantnej misijnej činnosti, po neúnavnom volaní ľudí ku Kristovi a k jeho evanjeliu viery, lásky a nádeje. Metódy môžu a majú byť modernejšie, aby oslovili človeka nášho veku. Vieme, že pritom narazíme na nezaujímavosť človeka o duchovné a mravné hodnoty, o presmerovanie svojho života, biblicky povedané o pokánie. Nezaujímavosť v duchovnej oblasti je osudovo prepojená s vystupňovaným hmotárstvom, s duchom konzumného materializmu. Ten zabíja vznešenejšie či sebakritické myšlienky a robí človeka nevšímavým voči imperatívu evanjelia. Keď zhrnieme spomínané a ďalšie dobové príznaky a zvažíme ich, prichodí nám, že najlepším prínosom do rodiny súčasného kresťanstva bude, ak zostaneme verní a vytrvalí v cnostiach našich predkov: v misijnej horlivosti a vo všestrannej, teda aj v sociálnej záchrannej činnosti. Zároveň však sa chceme držať základných pravd svätého Písma, zjaveného Božieho slova o trojjedinom Bohu, o jeho dokonanej spásy v Kristovi až po predpovede o jeho konečnej vláde a súde.

Bez posvätenia nikto neuvidí Boha (Žid 12,14)

V živote kresťana má posvätenie osobitnú dôležitosť, a preto je namieste otázka, či mu venujeme zodpovedajúcu pozornosť. Niektorí ľudia si ho osvojili ako pojem pre záľubu, ktorej „zasvätili“ svoj čas i materiálne prostriedky. Lenže posvätenie je viac ako pojem vnímaný prirodzenými zmyslami, je to spôsob života a patrí do duchovnej výbavy veriaceho človeka. Apoštol posvätenie vymedzil slovami: „žiť vo svätom konaní a zbožnosti.“ (2Pt 3,11)

Biblia hovorí, že prijatím Pána Ježiša za svojho Vykupiteľa sme ospravedlnení a vstupujeme do nového vzťahu k Trojjedinému Bohu. Čiže je to ďalšia časť spasenia. Týka sa prítomnosti, čo znamená nebezpečenstvo hriechu v živote kresťana. Ospravedlnenie je pre všetkých spasených rovnaké, posvätenie rozdielne. A z toho vyplývajú aj názory na túto oblasť duchovného života. Niektorí kladú dôraz na prikázania a zásluhovosť vlastných skutkov a zanedbávajú spojenie s Kristom.

Nezaujíma ich, „či zomreli zákonu“, „či žijú vo viere v Božieho Syna“ a pod. Tento zvod tvorí pokrytco, vyznávajúci len seba. Nazdávajú sa, že vlastným pričinením dokážu naplniť Božiu vôľu. Biblické vysvetlenie pre posvätenie nezdôrazňuje prikázania, ale základnú podmienku, ktorou je „osobná jednota s Kristom“ (R 6,5), to, že „sme spolu zrastení“ a „v ňom aj vzkriesení“ (Kol 2,12). Príklad o strome a úrode ozrejmúje viaceré otázky. Je zbytočné očakávať úrodu zo stromu, ktorý nebol zasadený spolu s Kristom. Zároveň nám pripomína, že veriaci nemôže byť bez úrody, ak je naozaj spojený s Kristom. Hovorí sa, že ľudský život je zložený z množstva okamihov. Posvätenie nás vedie k tomu, aby sme v každom z nich skrze Božiu milosť a vo viere pristupovali k svojmu Vykupiteľovi, aby nás chránil pred hriechom. Ak sa totiž veriaci dopustí hriechu, zarmucuje Ducha Svätého a narúša svoj vzťah k Pánu Bohu. Posvätenie vedie k tomu, aby sme sa neustále nedopúšťali rovnakých priestupkov a vyznávania svojej biedy. Pamätajme, že rozhodujúcim činiteľom je len „dokonalé a dokonané“ dielo Ježiša Krista.

Ako používame slovo NIE

Brat Vladimír Dvořák s manželkou Ruženkou vydali nedávno knižočku a nazvali ju „**HPadajte najprv Božie kráľovstvo**“. Obsahuje životopisné údaje, kázne a články uverejňované v Rozsievaci a mnoho ďalších svedectiev o ich duchovnej činnosti. V jednej úvahe si všimajú niektoré slová a pojmy, ktoré často používame. Táto téma ma priviedla k myšlienke zamyslieť sa nad slovom NIE, ktoré si už v útlom veku osvojujeme ako detský odpor voči všetkému, čo nás obklopuje. A tak už v predškolskom veku sa rodičia a učitelia snažia priviesť deti k správne chápaniu tohto slova. Žiaľ, väčšinou to zostáva iba pri snahe. Biblický pohľad na slovo NIE nám ukáže nielen jeho záporný obraz, ale aj jeho užitočnosť. V bežnom živote nám prichodí jednoznačne povedať NIE všetkému, čo je v rozpore s Božími prikázaniami a súhlasné ÁNO tomu, čo má poslúžiť šíreniu evanjelia a oslave nášho Pána. Čiže obe slová si vyžadujú citlivé používanie, aby nespôsobili zlé dôsledky, ale naplnili dobre mienený úmysel. Napríklad Adamovo NIE by bolo dôkazom jeho poslušnosti Stvoriteľovi, ale súhlas s Evou mal nedozierne následky. Kráľ Dávid nedokázal povedať NIE svojej túžbe po Uriášovej manželke, a to ho priviedlo k spáchaniu ťažkého hriechu (2S 11). Vzácny je príklad zo života Daniela, ktorý svojim NIE osvedčil svoju vieru v Hospodina, zvíťazil a nijaké nebezpečenstvo mu neškodilo.

Prvým slovom, ktoré sa naučí dieťa vyslovovať, je MAMA a ním zároveň aj prijíma svet. Slovom NIE sa učí odmietat ho. Čas dospelosti ukáže, čo sme si z tohto „učiva“ zapamätali. Pre veriaceho človeka je krédom odporúčanie Pána Ježiša: „... vaša reč nech je ÁNO – ÁNO, NIE – NIE. (Mt 5,37) Aj takéto zásadné počínanie bude svedčiť o tom, že patríme nášmu Spasiteľovi, Pánu Ježišovi Kristovi.

Miluješ ma?

V uplynulých dňoch som so záujmom čítal knižku „Apoštoli a prví učeníci Ježiša Krista“. Je to knižné vydanie katechéz (náboženské rozhovory) terajšieho pápeža Benedikta XVI., ktoré predniesol na generálnych audienciách na námestí sv. Petra. V úvodnej časti sa zaoberá „tajomstvom vzťahu medzi Kristom a Cirkvou a v ďalších kapitolkách predstavuje apoštolov so „svojrâznymi charakteristikami a významnými udalosťami z ich života.“ Úryvok, ktorý sme vybrali, poznáme z Jánovho evanjelia (21. kap.). Je to rozhovor Pána Ježiša s Petrom na brehu Tiberiadského jazera. Objavuje v ňom významnú slovnú hru, preto najprv vysvetľuje, čo vyjadrujú grécke slová: AGAPAO a FILEO.

Agapao - znamená lásku bezvýhradnú, úplnú a bezpodmienečnú.

Fileo - vyjadruje priateľskú lásku, nežnú, ale nezahŕňa všetko.

Ježiš sa pýta prvýkrát: Šimon, miluješ ma úplnou a bezpodmienečnou láskou?

Pred skúsenosťou zradu by apoštol určite povedal: „Milujem ťa bezpodmienečne“. Teraz, keď spoznal horký smútok z nevery, drámu vlastnej slabosti, hovorí s pokorou: „Pane, mám ťa rád“, čiže milujem ťa svojou úbohú ľudskou láskou.

Kristus nalieha: „Šimon, miluješ ma úplnou láskou, ktorú ja chcem?“ A Peter zopakuje odpoveď svojej úbohej ľudskej lásky: „Pane, mám ťa rád ako najviac viem“.

Tretíkrát Ježiš Šimonovi hovorí už len „Máš ma rád?“

Šimon pochopí, že Ježišovi stačí jeho úbohá láska, jediná, ktorej je schopný a napriek tomu je zarmútený, že Pán mu to povedal takto. Preto mu odpovedá: „Pane, ty vieš všetko, ty dobre vieš, že ťa mám rád“. Žiadalo by sa povedať, že Ježiš sa prispôbil Petrovi, skôr ako sa Peter prispôbil Ježišovi. Je to práve toto božské prispôbenie, čo má dať nádej učeníkovi, ktorý zakúsil utrpenie z nevery. Odtiaľ sa rodí dôvera, ktorá ho uspôsobuje nasledovať až do konca: „Toto povedal, aby naznačil, akou smrťou oslávi Boha.“ Potom ho vyzval: „Poď za mnou!“